

نگاهی به تغییرات نیمکت‌ها در لیگ برتر

فرا تر از زلزله!

اعزام دختران پینگ‌پنگ برای سهمیه المپیک

مسابقات گزینشی المپیک تنیس روی میز در سطح جهان و آسیا آخرین فرصتی است که پینگ‌پنگ بازان ایران به واسطه حضور در آن می‌توانند برای بازی‌های ۲۰۲۰ توکیو کسب سهمیه کنند. این رقابت‌ها ۲۴ تا ۲۷ اسفندماه در سطح جهانی و ۲۸ تا ۳۰ اسفندماه در سطح آسیا برگزار می‌شود. قطر میزبان هر دو رویداد است. به همین منظور دو عضو تیم ملی تنیس روی میز بانوان کشورمان امشب عازم این کشور می‌شوند تا پس از طی کردن پروسه‌های مورد تاکید در راستای رعایت پروتکل‌های بهداشتی، آماده حضور در میادین شوند. ندا شهسواری که در المپیک ۲۰۱۶ ریو حضور داشت همراه با شیمیا صفایی نمایندگان ایران در بخش بانوان مسابقات انتخابی المپیک هستند که با هدایت حمیده ایرانمنش در این رقابت‌ها شرکت می‌کنند. اعضای تیم اعزامی ایران بعد از ورود به قطر باید تست کرونا بدهند، سپس ۴۸ ساعت متوالی رادر قرنطینه سپری کنند. بعد از آن در صورت منفی بودن تست اجازه حضور در میادین تمرینی و رقابتی را پیدا می‌کنند. نوشاد و نیما عالمیان دیگر نمایندگان ایران در مسابقات گزینشی المپیک هستند که هفته اول اسفندماه عازم قطر شدند.

ناظمی سوار اتومبیل شد

سرانجام بعد از گذشت یک سال از بی‌ریسی بودن فدراسیون اتومبیلرانی و موتورسواری مجمع انتخاباتی این فدراسیون برگزار شد. مجمعی که در آن ریسی انتخاب شد که قرار بوده عنوان سرپرست برگزارکننده مجمع باشد. در حال حاضر ناظمی که هفتم بهمن سال گذشته به عنوان سرپرست فدراسیون معرفی شد و از مدیریت روابط عمومی وزارت ورزش استعفا داد، روز گذشته به عنوان ریسی چهار سال آینده این فدراسیون انتخاب شد. مجمع دیروز ۶ کاندیدا داشت که ندا مطلبی در مجمع از رقابت انصراف داد و محمد فراهانی هم از پیش انصرافش را اعلام کرده بود تا انتخابات با حضور

مازنیار ناظمی، مهران همتیان، جواد برات و عزیزه تراز ادامه پیدا کند. در پایان رای گیری، از ۳۹ رای مآخذ، مازنیار ناظمی ۲۰ رای، برات ۹ رای، تراز یک رای و همتیان ۹ رای کسب کردند. بنابراین ناظمی که برای ریاست یک رای کم آورده بود، با برات و همتیان وارد دور دوم رقابت شد. در دور دوم ناظمی ۲۵ رای، برات ۹ رای و همتیان پنج رای کسب کردند تا ناظمی برای چهار سال ریسی فدراسیون باشد. ناظمی در حالی ریاست فدراسیون را به دست گرفت که شائبه‌های مهندسی انتخابات و اینکه او گزینه وزارت ورزش بود، پیرامونش وجود داشت. موضوعی که ریسی جدید در واکنش به آن گفت: «هر کسی در انتخابات برنده می‌شود گزینه وزارت ورزش است اما من گزینه مجمع و خانواده این فدراسیون هستم. اگر من گزینه وزارت بودم، همان دور اول رای می‌آوردم (باخنده)».

این در حالی است که ناظمی اگر در دور اول یک رای بیشتر می‌آورد (قانون نصف به اضافه یک) کار اصلا به دور دوم نمی‌رسید. در هر حال ناظمی در حالی به ریاست فدراسیون و موتورسواری را به عهده گرفت که دوره سرپرستی‌اش با حواشی بسیاری از جمله واردات موتورهای سنگین گره خورده بود. او همچنین از اولین لحظه‌های ریسی شدنش منتقدان بسیاری دارد که حتما عملکردش را زیر ذربین خواهند گذاشت.

معروف دست به توپ می‌شود؟

لیگ والیبال چین از ۲۵ اسفندماه به صورت متمرکز در شهر چین هوانگ‌دانو آغاز می‌شود و سعید معروف کاپیتان تیم ملی ایران به همراه تیم با یک موتور پکن آماده حضور در این رقابت‌ها است تا بهترین پاسور لیگ ملت‌های ۲۰۱۹ جهان، بالاخره کار خود را در مسابقات رسمی تیم با یک موتور پکن آغاز کند. معروف سال ۲۰۲۰ عضو این تیم شد و مدتی هم با چینی‌ها تمرین کرد اما با گسترش و شیوع کرونا تعطیلی لیگ‌های ورزشی چین در سال گذشته، راهی آمریکا شد. او حالا پس از مدت‌ها دوری از مسابقه، آماده می‌شود که بار دیگر در میادین والیبال حضور داشته باشد.

آزاد همنورد

مربوگری در فوتبال ایران اساسا به یکی از کوتاه‌مدت‌ترین شغل‌ها در کشور تبدیل شده است. چرا که هر مربی زمان بسیار کوتاهی در لیگ برتر دوام می‌آورد. همین حالا که لیگ به نیمه راه رسیده، تقریبا نصف تیم‌ها سر مربی‌شان را عوض کرده‌اند و به نظر می‌رسد این عدد به مرور زمان، بیشتر و بیشتر خواهد شد. بخشی از این موضوع، به تجربه کم مدیرانی بر می‌گردد که تصور می‌کنند به محض روبه‌رو شدن با اولین نتایج بد، باید سر مربی‌شان را عوض کنند. دلیل مهم دیگر این اتفاق هم

تعهد کم برخی از مربیان است که به محض دریافت یک پیشنهاد بهتر، سرعاً قید موقعیت قبلی‌شان را می‌زنند و از تیم پیشین‌شان، جدا می‌شوند.

هفت از ۱۶

ایجاد تغییر روی نیمکت هفت تیم از ۱۶ تیم لیگ برتری، آن هم در شرایطی که لیگ به تازگی هفته هفدهم را سپری کرده، نشان از علاقه افراطی فوتبال ایران به عوض شدن مربی‌ها دارد. این موضوع شاید در کوتاه‌مدت شبیه یک بحران به نظر نرسد اما در درازمدت بدون تردید به مفهوم ثابت در فوتبال ایران لطمه می‌زند. زمانی در همین فوتبال، مربیانی مثل غلام

چهره به چهره

در جست‌وجوی رقابتی‌ترین لیگ اروپا

شگفتی فرانسوی!

آرپاطاری

خیلی‌ها تصور می‌کنند لیگ فوتبال فرانسه، غیر رقابتی‌ترین لیگ فوتبال اروپا باشد. چرا که این اواخر همیشه پی‌اس‌جی این لیگ را فتح کرده اما آمار نشان می‌دهد که از زمان شروع قرن میلادی جدید، لیگ فرانسه بیشتر از هر لیگ دیگری در دنیا، «قهرمان» تولید کرده است. از سال ۲۰۰۱ به بعد هیچ لیگی به اندازه لیگ فرانسه قهرمان نداشته و این موضوع در مقایسه با سایر لیگ‌ها، یک برتری جالب توجه برای لوشامپیونه ایجاد می‌کند. هر چند که به نظر می‌رسد قدرت گرفتن بیش از حد پارسی‌ها حداقل در چند سال اخیر فضای رقابت در این لیگ را تحت تاثیر قرار داده است.

فرانسه: هشت قهرمان

در شروع قرن تازه میلادی، این باشگاه نانت فرانسه بود که بالاتر از تیم‌هایی مثل لیون و لیل، قهرمانی لوشامپیونه را به دست آورد. این هشتمین قهرمانی تاریخ باشگاه

نانت در فوتبال فرانسه محسوب می‌شد. از سال ۲۰۰۲ به بعد، دوران قدرتمندی باشگاه لیون شروع شد. یک نسل رویایی از این باشگاه با ستاره‌هایی مهار نشدنی، توانستند در هفت فصل پیاپی قهرمانی رقابت‌های لیگ فرانسه را از آن خودشان کنند. لیون در آن سال‌ها عملا یک تیم بدون رقیب به نظر می‌رسید و هیچ کس قدرت رقابت با این باشگاه را نداشت. جالب اینکه باشگاه لیون تا قبل از شروع این دوره، هرگز نتوانسته بود قهرمان رقابت‌های لوشامپیونه شود. همه دوره‌های طلایی البته یک روز بالاخره به پایان می‌رسند و برای لیون هم درست همین اتفاق رخ داد. سال ۲۰۰۹ این بور دو بود که بالاخره به روند قهرمانی‌های پیاپی باشگاه لیون خاتمه داد. در پایان آن فصل، لیون در رده سوم جدول قرار گرفته

در این زمان، طبیعی به نظر می‌رسد که نیمکت یک باشگاه، بخشی از هویت آن باشگاه را تعریف می‌کند. شاغلام در شیراز، کارخانه بازیکن‌سازی به راه انداخت و ستاره‌های متعددی را به فوتبال ایران معرفی کرد. طبیعتا وقتی ثبات از بین برود، پدیده‌هایی مثل پیشرفت فنی یا بازیکن‌سازی هم دیگر تحت هیچ شرایطی ممکن نخواهد بود. در یک زمان کوتاه چند هفته‌ای، یک مربی نمی‌تواند هیچ قدمی برای آینده یک تیم بردارد. در حقیقت در این شرایط، همه چیز در زمان حال خلاصه می‌شود و کورسوی امید برای آینده باقی نمی‌ماند. عمر مربوگری در فوتبال قاعدتا باید چند سال باشد اما در فوتبال ایران به چند هفته تقلیل پیدا کرده است.

پیروانسی بودند که حضورشان روی نیمکت یک باشگاه، بخشی از هویت آن باشگاه را تعریف می‌کند. شاغلام در شیراز، کارخانه بازیکن‌سازی به راه انداخت و ستاره‌های متعددی را به فوتبال ایران معرفی کرد. طبیعتا وقتی ثبات از بین برود، پدیده‌هایی مثل پیشرفت فنی یا بازیکن‌سازی هم دیگر تحت هیچ شرایطی ممکن نخواهد بود. در یک زمان کوتاه چند هفته‌ای، یک مربی نمی‌تواند هیچ قدمی برای آینده یک تیم بردارد. در حقیقت در این شرایط، همه چیز در زمان حال خلاصه می‌شود و کورسوی امید برای آینده باقی نمی‌ماند. عمر مربوگری در فوتبال قاعدتا باید چند سال باشد اما در فوتبال ایران به چند هفته تقلیل پیدا کرده است.

پیروانسی بودند که حضورشان روی نیمکت یک باشگاه، بخشی از هویت آن باشگاه را تعریف می‌کند. شاغلام در شیراز، کارخانه بازیکن‌سازی به راه انداخت و ستاره‌های متعددی را به فوتبال ایران معرفی کرد. طبیعتا وقتی ثبات از بین برود، پدیده‌هایی مثل پیشرفت فنی یا بازیکن‌سازی هم دیگر تحت هیچ شرایطی ممکن نخواهد بود. در یک زمان کوتاه چند هفته‌ای، یک مربی نمی‌تواند هیچ قدمی برای آینده یک تیم بردارد. در حقیقت در این شرایط، همه چیز در زمان حال خلاصه می‌شود و کورسوی امید برای آینده باقی نمی‌ماند. عمر مربوگری در فوتبال قاعدتا باید چند سال باشد اما در فوتبال ایران به چند هفته تقلیل پیدا کرده است.

هدایت آلومینیوم را اگر بر عهده داشت. خطیبی به تازگی کارش را با تراکتور شروع کرده اما بعید به نظر می‌رسد او هم مدت زیادی در این تیم بماند. ماشین‌سازی هم درست همین روند را در پیش گرفته است. آنها فصل را با وحید بیاتلو شروع کردند، سپس به سراغ سعید اخباری رفتند و حالا مهدی پاشازاده به عنوان سر مربی این تیم انتخاب شده است. در حقیقت دو تیم تبریزی در این فصل روی هم ۶ مربی مختلف داشته‌اند. آماري که برای دو باشگاه در سطح اول فوتبال ایران، ناامیدکننده به نظر می‌رسد.

حتی شما بالای جدولی عزیز!

طبیعی به نظر می‌رسد که تغییرات در تیم‌های پایین جدولی رقم بخورد اما عجیب است که این وضعیت حتی شامل حال تیم‌های بالای جدولی هم شده است. استقلال همین حالا در رده سوم جدول دیده می‌شود و فاصله زیادی با صدر جدول ندارد. آنها در بسیاری از هفته‌های نیم‌فصل اول لیگ برتر صدر نشین بوده‌اند اما سر مربی‌شان را تغییر داده‌اند. در حقیقت روند عوض شدن مربیان حتی به سه تیم بالای جدول هم رسیده است.

باز گشت‌ها

بخشی از روند تغییرات مربی‌ها در این فصل، مربوط به «بازگشت» بعضی از مربیان به تیم‌های سابق‌شان است. فرهاد مجیدی دوباره به استقلال برگشته و هدایت این تیم را به جای محمود فکری بر عهده گرفته است. در سه سال گذشته، این سومین بار است که مجیدی سر مربی آبی‌ها می‌شود. مجتبی حسینی هم پس از سپری کردن یک نیم‌فصل خوب در نفت مسجد سلیمان، برای دومین بار به عنوان سر مربی باشگاه ذوب آهن اصفهان انتخاب شده است. مردی که

دیگر هم داشته که به اندازه بایرن دور تموند، تیم‌های بزرگ و مشهوری نیستند. در در برن در سال ۲۰۰۴، روی سکوی اول بوندس لیگا قرار گرفت و این لیگ را فتح کرد. در سال ۲۰۰۷ هم باشگاه اشتوتگارت دست به یک کار بزرگ زد و قهرمان فوتبال آلمان شد. باشگاهی که حالا در دسته‌های پایین‌تر فوتبال در این کشور گرفتار شده است. سومین قهرمان خاص بوندس لیگا در این سال‌ها هم وولفسبورگ بود. تیمی که با چند ستاره جوان و چند پدیده خاص، توانست همه قدرت‌های دیگر لیگ آلمان را مغلوب کند.

ایتالیا؛ چهار قهرمان

شروع قرن جدید در ایتالیا با درخشش باشگاه رم هم‌زمان شد. فرانچسکو توتی که هنوز جوان بود در سال ۲۰۰۱ به همراه تیمش قهرمانی رقابت‌های سری آ را جشن گرفت. پس از آن فصل، گرگ‌ها دیگر هرگز موفق

به تکرار این قهرمانی نشدند. پس از موفقیت بزرگ رم، یووه در دو فصل متوالی روی سکوی اول سری آ رفت و قهرمانی این لیگ را جشن گرفت. پس از آن هم نوبت میلان بود که با کارلو آنچلوتی قهرمانی رقابت‌های لیگ فوتبال ایتالیا را به دست آورد. در فصل بعدی، ماجرا کمی پیچیده شد. این بار یووه جام قهرمانی را فتح کرد اما ماجراهای کالچوپولی به وقوع پیوست و قهرمانی از یوونتوس گرفته شد. یووه پس از آن حتی به دسته پایین‌تر

یونایتد در سه فصل پیاپی روی سکوی اول رفت و دوباره چلسی بود که توانست قهرمان جزیره شود. قهرمانی یونایتد در سال ۲۰۱۱، اتفاق غیرمنتظره‌ای نبود اما قهرمانی سیتی در سال ۲۰۱۲، خیلی‌ها را غافلگیر کرد. سیتی رسماً به چهارمین تیم قهرمان لیگ برتر در قرن جدید تبدیل شد. لیگ برتر به جز این چهار تیم، دو قهرمان خاص دیگر در قرن جدید داشته است. اول لستر سیتی که سال ۲۰۱۶ در جریان یک معجزه باورنکردنی، توانست جام قهرمانی لیگ برتر را به دست بیاورد. قبل از شروع فصل، حتی خود مهره‌های لستر هم باور نمی‌کردند که تیم‌شان از قدرت لازم برای بردن لیگ برتر برخوردار باشد. لیورپول هم فصل گذشته پس از سه دهه، توانست قهرمانی لیگ برتر را از آن خودش کند. آنها برای قهرمان شدن در این لیگ، از یک طلسم دور دراز رز شدند.

آلمان؛ پنج قهرمان

قرن جدید در فوتبال آلمان، با قهرمانی بایرن مونیخ آغاز شد و یک سال بعد، این دور تموند بود که توانست قهرمان بوندس لیگا لقب بگیرد. فوتبال آلمان در این دو دهه، در سلطه بایرن و کمی هم دور تموند بوده است. بایرن ۱۴ قهرمانی در این دو دهه، به مهم‌ترین و بزرگ‌ترین قدرت فوتبال آلمان تبدیل شده است. دور تموند هم مجموعاً سه بار قهرمان شده و بوندس لیگا در این سال‌ها، سه قهرمان

هم به عنوان دستیار و هم به عنوان مربی در این تیم حضور داشته است.

بازگشت مهم بعدی، بازگشت رسول خطیبی به تراکتور است. کسی که یک دوره سر مربی این باشگاه بوده و دوران موفقیت‌آمیزی را در تیم تبریزی پشت سر گذاشته است. در حقیقت هیچ کدام از این مربیان در تجربه قبلی‌شان در این باشگاه‌ها چندان استثنایی ظاهر نشده‌اند اما دوباره این فرصت را پیدا کرده‌اند تا در جایگاه پیشین‌شان قرار بگیرند.

اخراج‌های بعدی در راه هستند! تصور اینکه روند عوض شدن مربیان در لیگ برتر تا پایان فصل روی همین عدد هفت باقی خواهد ماند، تصور کاملاً اشتباهی است. بدون تردید، این اتفاق در هفته‌های پیش رو نیز چند بار دیگر رخ خواهد داد و باشگاه‌های دیگری هم همین مسیر را خواهند رفت. این یک جور اپیدمی است که هنوز هیچ نوع واکنس و درمانی برایش وجود ندارد و هیچ راهی برای مقابله با آن، ساخته نشده است.

لیگ ایتالیا سقوط کرد و دوران بسیار دشواری را پشت سر گذاشت. پایان دوران باشکوه یووه، آغاز سلطنت نراتزوری در فوتبال ایتالیا بود. آبی و مشکی‌ها با این اتفاق جان تازه‌ای گرفتند و در چهار فصل متوالی، به قهرمانی رسیدند. اینتر در این دوران، تیمی بی‌رقیب به نظر می‌رسید و هیچ تیمی نمی‌توانست مقابل آنها بایستد. میلان با مکس آلگری اما بالاخره به این سلطه خاتمه داد و به کمک زلاتان، جام قهرمانی را به دست آورد. پس از پایان آن فصل بود که دوران جدیدی در باشگاه یوونتوس رقم خورد و سلطه جدید با بنوی پیر در سری آ دوباره شروع شد. یووه در ۹ سال گذشته با چند مربی مختلف، قهرمان فوتبال ایتالیا شده است. آنتونیو کونته، آلگری و ساری، توانسته‌اند یووه را بالاتر از همه رقبا در فوتبال ایتالیا قرار بدهند. حالا اگر تعداد همه قهرمانی‌های اینتر و میلان در سری آ را روی هم بگذاریم، تازه به تعداد قهرمانی‌های یووه در این لیگ می‌رسیم.

لالیگا؛ چهار قهرمان

از زمان شروع قرن جدید، فقط چهار باشگاه توانسته‌اند خودشان را به عنوان قهرمان لالیگا تثبیت کنند. والنسیا اولین تیمی بود که در این قرن توانست با هدایت رافا بنیتز، قهرمان فوتبال اسپانیا شود. آنها ظرف سه سال، دو بار تیم اول فوتبال اسپانیا شدند. رئال در سال ۲۰۰۳ و بارسا هم در سال ۲۰۰۵ اولین قهرمانی‌شان را در این قرن در لالیگا به دست آوردند. از سال ۲۰۰۵ به بعد، به جز یک فصل، همیشه فقط با رئال مادرید و بارسلونا توانسته‌اند قهرمان فوتبال اسپانیا شوند. اتلتیکو مادرید تنها تیمی است که در این سال‌ها به جز این دو باشگاه، روی سکوی اول لالیگا قرار گرفته است. رئال مادرید در مجموع با ۳۴ قهرمانی پرافتخارترین تیم این لیگ به شمار می‌رود و بارسا تا امروز ۲۶ بار قهرمان لالیگا شده است. این در حالی است که اتلتیکو مادرید تا امروز فقط ۱۰ بار قهرمانی این لیگ را تصاحب کرده و والنسیا نیز مجموعاً ۶ بار تیم اول لیگ فوتبال اسپانیا لقب گرفته است.